

Bruxelles, 8. studenoga 2019.
(OR. en)

13952/19

Međuinstitucijski predmet:
2018/0006(CNS)

FISC 431
ECOFIN 980

ISHOD POSTUPAKA

Od: Glavno tajništvo Vijeća

Za: Delegacije

Br. preth. dok.: 13520/1/19 REV 1

Predmet: Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća
– opći pristup

Za delegacije se u prilogu nalazi tekst općeg pristupa o Nacrtu direktive dogovorenom na sastanku Vijeća ECOFIN 8. studenoga 2019.

NACRT

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća i Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu administrativne suradnje i razmjene informacija u svrhe praćenja ispravne primjene posebne odredbe za mala poduzeća

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora², u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

¹ SL C , , str. .

² SL C , , str. .

1. Direktivom Vijeća 2006/112/EZ³ državama članicama dopušteno je nastaviti s primjenom posebnih odredaba za mala poduzeća u skladu sa zajedničkim odredbama i u svrhu daljnjeg usklađivanja. Međutim, te su odredbe zastarjele i njima se ne umanjuje opterećenje za mala poduzeća uzrokovano usklađivanjem jer su osmišljene za zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) na temelju oporezivanja u državi članici podrijetla.
2. Komisija je u svojem akcijskom planu o PDV-u⁴ najavila sveobuhvatan paket pojednostavnjenja za mala poduzeća čiji je cilj smanjiti njihovo administrativno opterećenje i pomoći u stvaranju fiskalnog okružja kojim se olakšava njihov rast te razvoj prekogranične trgovine. To bi podrazumijevalo preispitivanje posebne odredbe za mala poduzeća, kako je navedeno u Komunikaciji o provedbi akcijskog plana o PDV-u⁵. Preispitivanje posebne odredbe za mala poduzeća stoga predstavlja važan element paketa reformi iz akcijskog plana o PDV-u.
3. Kako bi se riješio problem nerazmjernog opterećenja uzrokovano usklađivanjem s kojim su suočena izuzeta mala poduzeća, određene mjere pojednostavnjenja trebale bi i njima biti dostupne.
4. Trenutačno se posebnom odredbom za mala poduzeća izuzeće dopušta samo za poduzeća s poslovnim nastanom u državi članici u kojoj se plaća PDV. To negativno utječe na konkurentnost na jedinstvenom tržištu za poduzeća koja nemaju poslovni nastan. Kako bi se riješio taj problem i izbjeglo daljnje narušavanje, izuzeće bi trebalo odobriti i za mala poduzeća s poslovnim nastanom u državi članici koja nije država članica u kojoj treba platiti PDV.

³ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

⁴ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o akcijskom planu o PDV-u, Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka (COM(2016) 148 final od 7.4.2016.).

⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi akcijskog plana o PDV-u, Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za djelovanje (COM(2017) 566 final od 4.10.2017.).

5. Ako porezni obveznik podliježe redovitom sustavu PDV-a u državi članici poslovnog nastana, ali se koristi izuzećem od plaćanja PDV-a za mala poduzeća u drugoj državi članici, odbitak pretporeza trebao bi odražavati poveznicu s oporezovanim isporukama poreznog obveznika. Stoga, ako takvi porezni obveznici plate ulazni porez u državi članici poslovnog nastana koji je povezan s izuzetim isporukama u drugim državama članicama, odbitak ulaznog PDV-a ne bi trebao biti moguć u mjeri u kojoj je taj ulazni porez povezan s izuzetim isporukama.
6. Mala poduzeća mogla bi iskoristiti izuzeće samo ako njihov godišnji promet ne prelazi prag koji se primjenjuje u državi članici u kojoj treba platiti PDV. Države članice bi pri određivanju tog praga trebale poštovati pravila o pragovima iz Direktive 2006/112/EZ. Većina je tih pravila uvedena 1977. i više nisu prikladna.
7. U svrhu pojednostavnjenja, nizu država članica odobrena je primjena višeg praga od onoga koji je odobren na temelju Direktive 2006/112/EZ na privremenoj osnovi. Budući da nije prikladno nastaviti izmjenjivati opća pravila primjenom odstupanja, pravila o pragovima trebalo bi ažurirati.
8. Države članice trebale bi moći odrediti nacionalni prag za izuzeće na razini koja najbolje odgovara njihovim gospodarskim i političkim uvjetima, što podliježe najvišoj dopuštenoj vrijednosti praga utvrđenoj na temelju ove Direktive. U tom bi pogledu trebalo pojasniti da ako države članice primjenjuju različite pragove za različite poslovne sektore, to bi se trebalo temeljiti na objektivnim kriterijima. Ako porezni obveznik ima pravo ostvariti korist od više od jednog sektorskog praga, države članice trebale bi osigurati da porezni obveznik može upotrijebiti samo jedan od tih pragova. Ujedno bi trebale osigurati i da se u njihovim pragovima ne pravi razlika između poreznih obveznika s poslovnim nastanom i bez njega.

9. Prag godišnjeg prometa, koji je osnova za izuzeće na temelju te posebne odredbe, sastoji se samo od ukupne vrijednosti isporuka robe i usluga koje obavljaju mala poduzeća u državi članici u kojoj je odobreno izuzeće. Ako bi poduzeće koje nema poslovni nastan u toj državi članici moglo ostvarivati korist od takvog izuzeća neovisno o prometu koji ostvaruje u ostalim državama članicama, to bi moglo dovesti do narušavanja tržišnog natjecanja. Kako bi se ublažila takva narušavanja tržišnog natjecanja i zaštitili porezni prihodi, poduzeća bi se u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan mogla koristiti izuzećem samo ako je njihov godišnji promet u Uniji niži od određenog praga. Poduzeća čiji je promet u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan niži od nacionalnog praga trebala bi moći nastaviti izuzimati isporuke u toj državi članici bez obzira na promet koji ostvaruju u drugim državama članicama, čak i ako njihov ukupni promet prekoračuje prag Unije.
10. Kako bi se osigurala djelotvorna kontrola primjene izuzeća i pristup država članica potrebnim informacijama, od poreznog obveznika koji želi iskoristiti izuzeće u državi članici u kojoj nema poslovni nastan trebalo bi zahtijevati da o tome prethodno obavijesti državu članicu u kojoj ima poslovni nastan. Radi pojednostavnjenja i smanjenja troškova usklađivanja takvu bi se osobu trebalo moći identificirati s pomoću individualnog broja samo u državi članici poslovnog nastana. Taj broj bi mogao biti broj za PDV, mada to ne mora biti nužno tako.
11. Kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje izuzeća, njegovo praćenje i pravodoban prijenos informacija, potrebno je jasno utvrditi obveze izvješćivanja za poreznog obveznika koji se koristi izuzećem u državi članici u kojoj nema poslovni nastan. Time bi se trebalo omogućiti oslobađanje poreznih obveznika koji poštuju propise od tih obveza te od obveze prijave u državama članicama koje nisu država članica poslovnog nastana. Ako takvi porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan ne poštuju obveze izvješćivanja utvrđene posebno za njih, državama članicama, međutim, trebalo bi omogućiti da od njih zahtijevaju ispunjavanje opće obveze u pogledu prijave PDV-a i izvješćivanja o PDV-u kao što je navedeno u nacionalnim zakonima o PDV-u.

12. Kako bi se izbjegle nedosljednosti u izračunu godišnjeg prometa u državi članici koji služi kao referentna vrijednost za primjenu izuzeća te godišnjeg prometa u Uniji, trebalo bi odrediti elemente prometa koje treba uzeti u obzir.
13. Kako bi se spriječilo zaobilaženje pravila koja se odnose na izuzeće za mala poduzeća i kako bi se očuvala svrha tog izuzeća, porezni obveznik, bez obzira na to ima li poslovni nastan u državi članici koja odobrava izuzeće, ne bi trebao ostvarivati korist od izuzeća ako je u prethodnoj kalendarskoj godini prekoračen nacionalni prag utvrđen tim izuzećem. Iz istih razloga porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici koja odobrava izuzeće ne bi trebao ostvarivati korist od izuzeća ako je prag godišnjeg prometa u Uniji prekoračen u prethodnoj kalendarskoj godini.
14. Kako bi se osigurao postupan prijelaz malih poduzeća s izuzeća na oporezivanje, poreznim obveznicima trebalo bi dopustiti da nastave ostvarivati korist od izuzeća tijekom ograničenog razdoblja ako njihov promet ne prekoračuje prag nacionalnog izuzeća za više od utvrđenog postotka tog praga. Budući da se razina primijenjenih pragova može razlikovati, države članice trebale bi imati mogućnost odabira jednog od dvaju predloženih postotaka sve dok primjena postotka ne dovodi do toga da promet izuzetog poreznog obveznika prekoračuje određeni fiksni iznos. Ako se u kalendarskoj godini prekorači prag godišnjeg prometa u Uniji, s obzirom na funkciju praga kao zaštite prihoda nužno je da se izuzeće od tog trenutka prestane primjenjivati.

15. Ako se primjenjuje izuzeće, mala poduzeća koja se koriste izuzećem u državi članici poslovnog nastana trebala bi barem imati pristup postupku prijave PDV-a u određenom roku. Države članice trebale bi moći produljiti taj rok u posebnim slučajevima u kojima su potrebne dubinske provjere radi sprečavanja utaje ili izbjegavanja poreza.
16. Mala poduzeća koja se koriste izuzećem u državi članici poslovnog nastana trebala bi barem imati pristup pojednostavnjenim obvezama izvješćivanja.
17. Posebnim se odredbama zajedno s izuzećem od PDV-a dopuštaju i progresivne porezne olakšice. Progresivne porezne olakšice uzrokuju složenost i njima se slabo doprinosi smanjivanju opterećenja za mala poduzeća uzrokovanog usklađivanjem. Ta bi se mjera stoga trebala ukloniti.
18. Države članice trebale bi biti u mogućnosti poreznim obveznicima dati pravo odabira između općeg sustava PDV-a i posebne odredbe za mala poduzeća. Ako porezni obveznik ostvaruje to pravo, primjereno je prepustiti državama članicama da propišu detaljna pravila i uvjete za ostvarivanje tog izbora.
19. Ova Direktiva ne bi trebala podrazumijevati nove obveze prijavljivanja ili izvješćivanja za mala poduzeća koja se koriste izuzećem samo u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan.
20. Cilj je ove Direktive za mala poduzeća smanjiti opterećenje uzrokovano usklađivanjem, što ne mogu dostatno ostvariti države članice te se stoga može bolje ostvariti na razini Unije. Stoga Unija može donositi mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u članku 5., ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

21. U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima⁶, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
22. Kako bi se osiguralo da se pojednostavnjenja iz Direktive Vijeća 2006/112/EZ⁷ u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća mogu pravilno pratiti, potrebno je izmijeniti Uredbu (EU) br. 904/2010⁸ kako bi relevantna nadležna tijela država članica imala automatski pristup podacima prikupljenima od poreznih obveznika koji ostvaruju korist od izuzeća od plaćanja PDV-a za mala poduzeća.
23. Kako bi se malim poduzećima osigurao jednostavan pristup odredbama o posebnoj odredbi za mala poduzeća u svakoj državi članici, te bi odredbe trebale biti objavljene na internetskim stranicama Komisije.
24. Direktivu 2006/112/EZ i Uredbu (EU) br. 904/2010 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

⁶ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

⁷ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁸ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. točki (b), podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. poreznog obveznika koji djeluje kao takav ili pravne osobe koja nije porezni obveznik, ako je prodavatelj porezni obveznik koji djeluje kao takav i koji nema pravo na izuzeće za mala poduzeća iz članka 284. te koji nije obuhvaćen člancima 33. ili 36.;”;

2. Članak 139. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Izuzeće iz članka 138. stavka 1. ne primjenjuje se na isporuku robe koju obavljaju porezni obveznici koji su u državi članici u kojoj se isporuka obavlja obuhvaćeni izuzećem za mala poduzeća utvrđenim u

članku 284.”;

- (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Izuzeće iz članka 138. stavka 2. točke (b) ne primjenjuje se na isporuku proizvoda koji podliježu trošarinama koju obavljaju porezni obveznici koji su u državi članici u kojoj se isporuka obavlja obuhvaćeni izuzećem za mala poduzeća utvrđenim u članku 284.”;

3. članak 167.a mijenja se kako slijedi:

(a) drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice koje primjenjuju odredbu s mogućnošću odabira navedenu u prvom stavku utvrđuju prag za poreznog obveznika koji se koristi tom odredbom na njihovu državnom području na temelju godišnjeg prometa poreznog obveznika izračunanog u skladu s člankom 288. Taj prag ne smije biti viši od 2 000 000 EUR ili od protuvrijednosti tog iznosa u nacionalnoj valuti.”;

(b) briše se treći stavak;

4. u članku 169. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) transakcije, koje nisu transakcije izuzete na temelju članka 284., koje se odnose na aktivnosti iz drugog podstavka članka 9. stavka 1. koje se provode izvan države članice u kojoj treba platiti ili je plaćen PDV, u pogledu kojih bi se PDV mogao odbiti da su bile provedene u toj državi članici.”;

5. u članku 220.a stavku 1. dodaje se sljedeća točka (c):

„(c) ako se porezni obveznik koristi izuzećem za mala poduzeća utvrđenim u članku 284.”;

6. u članku 270. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ukupna godišnja vrijednost njihovih isporuka robe i usluga, bez PDV-a, ne prelazi za više od 35 000 EUR ili za protuvrijednost tog iznosa u nacionalnoj valuti iznos godišnjeg prometa koji se upotrebljava kao referentna vrijednost za porezne obveznike obuhvaćene izuzećem za mala poduzeća utvrđenim u članku 284.;”;

7. u članku 272. stavku 1. briše se točka (d);

8. u glavi XII. poglavlju 1. umeće se sljedeći odjeljak -1.:

„Odjeljak -1.

Definicije

Članak 280.a

Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „godišnji promet u državi članici” znači ukupna godišnja vrijednost isporuka robe i usluga, bez PDV-a, koje je porezni obveznik obavio u toj državi članici tijekom kalendarske godine;
- (2) „godišnji promet u Uniji” znači ukupna godišnja vrijednost isporuka robe i usluga, bez PDV-a, koje je porezni obveznik obavio na području Zajednice tijekom kalendarske godine.”;

9. naslov GLAVE XII. POGLAVLJA 1. odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim: „Izuzeća”;

10. Članak 282. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 282.

Izuzeća propisana ovim odjeljkom primjenjuju se na isporuke robe i usluga koje obavljaju mala poduzeća.”;

11. u članku 283. stavku 1. briše se točka (c);

12. Članak 284. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 284.

1. Države članice mogu izuzeti isporuke robe i usluga koje na njihovu državnom području obavljaju porezni obveznici s poslovnim nastanom na tom državnom području i čiji je iznos godišnjeg prometa u državi članici nastao tim isporukama ne prekoračuje prag koji države članice utvrđuju za primjenu tog izuzeća. Taj prag nije viši od 85 000 EUR ili od protuvrijednosti tog iznosa u nacionalnoj valuti.

Države članice mogu na temelju objektivnih kriterija odrediti različite pragove za različite poslovne sektore. Međutim, ti pragovi nisu viši od 85 000 EUR ili od protuvrijednosti tog iznosa u nacionalnoj valuti.

Države članice osiguravaju da se porezni obveznik koji ima pravo ostvariti korist od više od jednog sektorskog praga može koristiti samo jednim od tih pragova.

Pragovi koje određuje država članica ne razlikuju se za porezne obveznike koji imaju poslovni nastan u toj državi članici i one koji ga nemaju.

2. Države članice koje su uvele izuzeće za porezne obveznike na temelju stavka 1. to izuzeće odobravaju i za isporuke robe i usluga koje na njihovu državnom području obavljaju porezni obveznici s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, uz uvjet da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) godišnji promet u Uniji tog poreznog obveznika ne prekoračuje 100 000 EUR;
 - (b) vrijednost isporuka robe u državi članici u kojoj porezni obveznik nema poslovni nastan ne prelazi prag koji se u toj državi članici primjenjuje za dodjelu izuzeća poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u toj državi članici.

3. Neovisno o članku 294.b, kako bi se porezni obveznik koristio izuzećem u državi članici u kojoj nema poslovni nastan:
 - (a) porezni obveznik dostavlja prethodnu obavijest državu članicu u kojoj ima poslovni nastan te
 - (b) poreznom obvezniku za primjenu izuzeća određuje se individualni identifikacijski broj samo u državi članici poslovnog nastana.

Države članice mogu se koristiti individualnim identifikacijskim brojem za PDV koji je poreznom obvezniku već dodijeljen s obzirom na njegove obveze na temelju unutarnjeg sustava ili primijeniti strukturu broja za PDV ili bilo kojeg drugog broja za potrebe identifikacije iz prvog podstavka točke (b).

Individualni identifikacijski broj iz prvog podstavka točke (b) ima sufiks „EX” ili se broju dodaje takav sufiks.

4. Porezni obveznik unaprijed obavješćuje državu članicu poslovnog nastana putem ažuriranja prethodne obavijesti, o svakoj promjeni prethodno dostavljenih informacija u skladu sa stavkom 3. prvim podstavkom, uključujući namjeru da se koristi izuzećem u državi članici ili državama članicama koje nisu države članice navedene u prethodnoj obavijesti te odluku o prestanku primjene odredbe o izuzeću u državi članici ili državama članicama u kojima nema poslovni nastan.

Prestanak proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg kalendarskog tromjesečja nakon primitka informacija od poreznog obveznika ili, ako su te informacije primljene tijekom zadnjeg mjeseca kalendarskog tromjesečja, od prvog dana drugog mjeseca sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

5. Izuzeće se primjenjuje u pogledu države članice u kojoj porezni obveznik nema poslovni nastan i u kojoj se namjerava koristiti izuzećem u skladu s:
 - a) prethodnom obavijesti, od datuma kada je poreznog obveznika država članica njegova poslovnog nastana obavijestila o individualnom identifikacijskom broju ili
 - b) ažuriranjem prethodne obavijesti, od datuma kada je zbog tog ažuriranja država članica poslovnog nastana poreznom obvezniku potvrdila taj broj.

Datum iz prvog podstavka najkasnije je 35 radnih dana nakon primitka obavijesti ili nakon što porezni obveznik obavi ažuriranje u skladu sa stavkom 3. prvim podstavkom i stavkom 4., osim u posebnim slučajevima u kojima radi sprečavanja utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza državi članici može biti potrebno dodatno vrijeme za provedbu nužnih kontrola.

6. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz ovog članka izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila 18. siječnja 2018.

12.a dodaju se sljedeći članci od 284.a do 284.e:

Članak 284.a

1. Prethodna obavijest iz članka 284. stavka 3. prvog podstavka točke (a)

sadrži najmanje sljedeće informacije:

- (a) ime, djelatnost, pravni oblik i adresu poreznog obveznika;
- (b) državu članicu ili države članice u kojima se porezni obveznik namjerava koristiti izuzećem;
- (c) ukupnu vrijednost isporuka robe i/ili usluga obavljenih u državi članici u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan i u svim drugim državama članicama tijekom prethodne kalendarske godine;
- (d) ukupnu vrijednost isporuka robe i/ili usluga obavljenih u državi članici u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan i u svim drugim državama članicama tijekom tekuće kalendarske godine prije obavijesti.

Informacije iz prvog podstavka točke (c) potrebno je navesti za svaku prethodnu kalendarsku godinu koja pripada razdoblju iz članka 288.a stavka 1. prvog podstavka u vezi s bilo kojom državom članicom koja primjenjuje mogućnost koja je sadržana u toj odredbi.

2. Ako obavijesti državu članicu poslovnog nastana u skladu s člankom 284. stavkom 4. da se namjerava koristiti izuzećem u državi članici ili državama članicama koje nisu države članice navedene u prethodnoj obavijesti, porezni obveznik nije obvezan dati informacije iz stavka 1. u mjeri u kojoj su te informacije već uključene u izvješća koja su prethodno podnesena na temelju članka 284.b.

Ažuriranje iz prvog podstavka uključuje individualni identifikacijski broj iz članka 284. stavka 3. točke (b).

„Članak 284.b

1. Porezni obveznik, koji se koristi izuzećem predviđenim člankom 284. stavkom 1. u državi članici u kojoj nema poslovni nastan u skladu s postupkom na temelju stavaka 3. i 4. tog članka, za svako kalendarsko tromjesečje državi članici poslovnog nastana podnosi sljedeće informacije, uključujući individualni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen:
 - (a) ukupnu vrijednost isporuka obavljenih tijekom kalendarskog tromjesečja u državi članici u kojoj ima poslovni nastan ili „0” u slučaju da nije bilo isporuka;
 - (b) ukupnu vrijednost isporuka obavljenih tijekom kalendarskog tromjesečja u svakoj državi članici koja nije država članica u kojoj ima poslovni nastan ili „0” u slučaju da nije bilo isporuka.
2. Porezni obveznik informacije iz stavka 1. dostavlja u roku od jednog mjeseca nakon završetka kalendarskog tromjesečja.

3. Ako se prekorači prag godišnjeg prometa u Uniji iz članka 284. stavka 2. točke (a), porezni obveznik o tome u roku od 15 radnih dana obavješćuje državu članicu poslovnog nastana. Istodobno se od poreznog obveznika zahtijeva da prijavi vrijednost isporuka iz stavka 1. točaka (a) i (b) koje su izvršene od početka tekućeg kalendarskog tromjesečja do datuma prekoračenja praga godišnjeg prometa u Uniji.

Članak 284.c

1. Za potrebe članka 284.a stavka 1. točaka (c) i (d) i članka 284.b stavka 1. točaka (a) i (b) primjenjuje se sljedeće:
 - a) vrijednosti se sastoje od iznosa navedenih u članku 288.;
 - b) vrijednosti se navode u eurima;
 - (c) ako država članica koja odobrava izuzeće primjenjuje različite pragove iz članka 284. stavka 1. drugog podstavka, porezni obveznik dužan je toj državi članici zasebno prijaviti ukupnu vrijednost isporuka robe i/ili usluga u pogledu svakog praga koji se eventualno primjenjuje.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se vrijednosti navedu u njihovoj nacionalnoj valuti. U slučaju isporuka u drugim valutama porezni obveznik upotrebljava devizni tečaj koji se primjenjuje na prvi dan kalendarske godine. Konverzija se provodi primjenom deviznog tečaja koji je za taj dan objavila Europska središnja banka ili, ako taj dan nije bilo objave, za sljedeći dan objave.

2. Država članica poslovnog nastana može zahtijevati da se informacije iz članka 284. stavaka 3. i 4. te informacije iz članka 284.b stavaka 1. i 3. podnose elektroničkim putem, u skladu s uvjetima koje ona propiše.

Članak 284.d

1. Od poreznog obveznika koji se koristi izuzećem u državi članici u kojoj nema poslovni nastan ne zahtijeva se da u odnosu na isporuke obuhvaćene izuzećem u toj državi članici:
 - (a) bude registriran za potrebe PDV-a na temelju članka 213. i 214.; (b) podnese prijavu PDV-a na temelju članka 250.
2. Od poreznog obveznika koji se koristi izuzećem u državi članici poslovnog nastana i u bilo kojoj državi članici u kojoj nema poslovni nastan ne zahtijeva se da u vezi s isporukama obuhvaćenima izuzećem u državi članici poslovnog nastana podnese prijavu PDV-a na temelju članka 250.
3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., ako porezni obveznik ne poštuje pravila iz članka 284.b, države članice mogu od njega zahtijevati da ispuni svoje obveze PDV-a kao što su one iz stavka 1.

Članak 284.e

Država članica u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan bez odgode deaktivira identifikacijski broj iz članka 284. stavka 3. točke (b) ili, ako se porezni obveznik i dalje koristi izuzećem u drugoj državi članici ili drugim državama članicama, prilagođuje informacije primljene na temelju članka 284. stavaka 3. i 4. u pogledu dotične države članice ili država članica u sljedećim slučajevima:

- a) ukupna vrijednost isporuka koje je prijavio porezni obveznik prekoračuje iznos iz članka 284. stavka 2. točke (a);
- b) država članica koja odobrava izuzeće obavijestila je da porezni obveznik nema pravo na izuzeće ili da se izuzeće prestalo primjenjivati u toj državi članici;
- (c) porezni obveznik dostavio je obavijest o svojoj odluci da prestaje primjenjivati izuzeće ili
- (d) porezni obveznik dostavio je obavijest o tome, ili se inače može pretpostaviti, da su njegove djelatnosti prestale.

13. brišu se članci 285., 286. i 287.;

14. Članak 288. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 288.

1. Godišnji promet koji služi kao referentna vrijednost za primjenu izuzeća predviđenog člankom 284. sastoji se od sljedećih iznosa, bez PDV-a:
 1. vrijednosti isporuka robe i usluga, u mjeri u kojoj bi bile oporezovane kad bi ih isporučio porezni obveznik koji nema pravo na izuzeće;
 2. vrijednosti transakcija koje se izuzimaju, uz pravo na odbitak PDV-a plaćenog u prethodnoj fazi, na temelju članka 110. ili 111. ili članka 125. stavka 1.;
 3. vrijednosti transakcija koje se izuzimaju na temelju članka od 146. do 149. i članka 151., 152. i 153.;
 4. vrijednosti transakcija koje se izuzimaju na temelju članka 138. ako se primjenjuje izuzeće predviđeno tim člankom;
 5. vrijednosti transakcija nekretninama, financijskih transakcija iz članka 135. stavka 1. točaka od (b) do (g) te usluga osiguranja i reosiguranja, osim ako su te transakcije pomoćne transakcije.
2. Otudjenje materijalnih ili nematerijalnih osnovnih sredstava poreznog obveznika ne uzima se u obzir u svrhu izračunavanja prometa iz prvog stavka.

15. umeće se sljedeći članak 288.a:

„Članak 288.a

1. Porezni obveznik, neovisno o tome ima li poslovni nastan u državi članici koja odobrava izuzeće predviđeno člankom 284. stavkom 1., ne može iskoristiti to izuzeće tijekom razdoblja od jedne kalendarske godine ako je u prethodnoj kalendarskoj godini prekoračen prag koji je sadržan u toj odredbi. Država članica koja odobrava izuzeće može produljiti to razdoblje na dvije kalendarske godine.

Ako je u tijekom kalendarske godine prag iz članka 284. stavka 1. prekoračen za

- (a) najviše 10 %, porezni obveznik može se i dalje koristiti izuzećem predviđenim člankom 284. stavkom 1. tijekom te kalendarske godine;
- (b) više od 10%, izuzeće predviđeno člankom 284. stavkom 1. prestaje se primjenjivati od toga trenutka.

Pri primjeni drugog podstavka točaka (a) i (b) države članice mogu se odlučiti za gornju vrijednost od 25 % ili se mogu odlučiti dopustiti poreznom obvezniku da se i dalje koristi izuzećem bez ikakve gornje vrijednosti u kalendarskoj godini u kojoj je prag prekoračen. Međutim, zbog primjene te gornje vrijednosti ili mogućnosti ne može doći do izuzeća poreznog obveznika čiji promet unutar države članice koja odobrava izuzeće premašuje 100 000 EUR. Države članice mogu alternativno odlučiti ne primijeniti nikakvu gornju vrijednost, pri čemu se izuzeće predviđeno u članku 284. stavku 1. prestaje primjenjivati od trenutka kada je prag prekoračen.

2. Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici koja odobrava izuzeće predviđeno člankom 284. stavkom 1. ne može iskoristiti izuzeće predviđeno člankom 284. ako je prag godišnjeg prometa u Uniji iz članka 284. stavka 2. točke (a) prekoračen u prethodnoj kalendarskoj godini.

Ako je tijekom kalendarske godine prekoračen prag godišnjeg prometa u Uniji iz članka 284. stavka 2. točke (a), izuzeće predviđeno člankom 284. stavkom 1. koje se odobrava poreznom obvezniku koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici prestaje se primjenjivati od toga trenutka.

3. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz prvog stavka izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila 18. siječnja 2018.

16. u članku 290. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice mogu utvrditi detaljna pravila i uvjete za primjenu te mogućnosti.”;

17. brišu se članci od 291. do 294.;

18. u glavi XII. poglavlju 1. umeće se sljedeći odjeljak 2.a:

„Odjeljak 2.a

Pojednostavnjenje obveza za izuzeta mala poduzeća

Članak 294.a

Za potrebe ovog odjeljka „izuzeto malo poduzeće” znači svaki porezni obveznik koji ostvaruje koristi od izuzeća u državi članici u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a kako je predviđeno člankom 284. stavcima 1. i 2.

Članak 294.b

Ne dovodeći u pitanje članak 284. stavak 3. države članice mogu osloboditi izuzeta mala poduzeća s poslovnim nastanom na njihovu državom području, koja se tamo koriste izuzećem, od obveze prijave početka svoje djelatnosti na temelju članka 213. i obveze identifikacije individualnim brojem na temelju članka 214., izuzev u slučaju u kojem ta poduzeća obavljaju transakcije obuhvaćene člankom 214. točkama (b), (d) ili (e).

Ako se mogućnost iz prvog stavka ne primjenjuje, države članice uspostavljaju postupak za identifikaciju takvih malih poduzeća s pomoću individualnog broja. Postupak identifikacije ne traje dulje od 15 radnih dana, izuzev u posebnim slučajevima kada radi sprečavanja utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza države članice mogu zahtijevati dodatno vrijeme za obavljanje potrebnih provjera.

Članak 294.e

Države članice mogu osloboditi izuzeta mala poduzeća s poslovnim nastanom na njihovu državom području koja se samo tamo koriste izuzećem od obveze podnošenja prijave PDV-a iz članka 250.

Ako se mogućnost iz prvog stavka ne primjenjuje, države članice dopuštaju takvim izuzetim malim poduzećima podnošenje pojednostavnjene prijave PDV-a kojom je obuhvaćeno razdoblje od jedne kalendarske godine. Međutim, mala poduzeća mogu se odlučiti za primjenu poreznog razdoblja utvrđenog u skladu s člankom 252.

Članak 294.f

Države članice mogu osloboditi izuzeta mala poduzeća od određenih ili svih obveza iz članaka od 217. do 271.”

19. u članku 314. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) neki drugi porezni obveznik, u mjeri u kojoj isporuka robe koju obavlja taj drugi porezni obveznik obuhvaćena izuzećem za mala poduzeća predviđenim člankom 284. te uključuje kapitalna dobra;

20. u članku 334. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) nekog drugog poreznog obveznika, u mjeri u kojoj isporuka robe koju obavlja taj porezni obveznik u skladu s ugovorom prema kojemu se plaća provizija na prodaju obuhvaćena izuzećem za mala poduzeća predviđenim člankom 284. te uključuje kapitalna dobra;”.

Članak 2. Uredba

(EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(g) informacije koje prikuplja na temelju članka 284. stavaka 3. i 4. i
i članka 284.b Direktive 2006/112/EZ”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija provedbenim aktima donosi tehničke pojedinosti o automatskoj provjeri informacija iz ovog članka stavka 1. točaka od (a) do (g). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”

2. U članku 21. umeće se sljedeći stavak:

„2.b Uzimajući u obzir informacije iz članka 17. stavka 1. točke (g), dostupni su najmanje sljedeći podaci:

(a) individualni identifikacijski brojevi izuzetih poreznih obveznika koje je izdala država članica koja dostavlja informacije;

(b) ime, aktivnost, pravni oblik i adresa izuzetih poreznih obveznika identificiranih s pomoću individualnog identifikacijskog broja iz točke (a);

(c) država članica ili države članice u kojima se porezni obveznik koristi izuzećem;

- (d) datum početka izuzeća u odnosu na poreznog obveznika u državi članici ili državama članicama;
- (e) informacije iz članka 284.a stavka 1. prvog podstavka točaka (c) i (d) Direktive 2006/112/EZ;
- (f) ukupna vrijednost isporuka robe i/ili usluga po kalendarskom tromjesečju koju je obavio pojedini porezni obveznik s individualnim identifikacijskim brojem iz točke (a) u državi članici u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan;
- (g) ukupna vrijednost isporuka robe i/ili usluga po kalendarskom tromjesečju koju je obavio pojedini porezni obveznik s individualnim identifikacijskim brojem iz točke (a) u svakoj državi članici koja nije država članica u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan;
- (h) datum na koji je godišnji promet u Uniji poreznog obveznika prekoračio iznos iz članka 284. stavka 2. točke (a) Direktive 2006/112/EZ;
- (i) datum na koji odluka poreznog obveznika da dobrovoljno prestane primjenjivati izuzeće počinje proizvoditi učinke te država članica ili države članice u kojima taj prestanak proizvodi učinke;
- (j) datum prestanka djelatnosti poreznog obveznika te dotična država članica ili države članice.

Vrijednosti iz prvog podstavka točaka od (e) do (g) navode se odvojeno za svaki prag koji se eventualno primjenjuje na temelju članka 284. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2006/112/EZ.

2.a u članku 31. umeće se sljedeći stavak:

„2a. Svaka država članica elektroničkim putem osigurava potvrdu da porezni obveznik kojemu se izdaje individualni identifikacijski broj iz članka 284. stavka 3. Direktive 2006/112/EZ jest izuzeto malo poduzeće. U toj potvrdi nalazi se ime države članice ili država članica u kojima se porezni obveznik koristi izuzećem.”

3. U članku 32. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija na temelju informacija koje su dostavile države članice objavljuje na svojoj internetskoj stranici pojedinosti o odredbama koje je odobrila svaka država članica i kojima se prenose članak 167.a, poglavlje 3. glave XI. i poglavlje 1. glave XII. Direktive 2006/112/EZ.”;

4. Umeće se sljedeće poglavlje X.a:

„POGLAVLJE X.a

ODREDBE O POSEBNIM ODREDBAMA U POGLAVLJU 1. GLAVE XII.
DIREKTIVE 2006/112/EZ

Članak 37.a

1. Država članica poslovnog nastana elektroničkim putem prenosi sljedeće informacije nadležnim tijelima država članica koje odobravaju izuzeće u roku od 15 radnih dana od datuma na koji informacije budu dostupne:
 - (a) u pogledu poreznih obveznika koji su dostavili prethodnu obavijest ili ažuriranu obavijest iz članka 284. stavaka 3. i 4. Direktive 2006/112/EZ, informacije iz članka 21. stavka 2.b točaka (a) i (d) ove Uredbe;
 - (b) u pogledu poreznih obveznika čiji je godišnji promet u Uniji prekoračio iznos iz članka 284. stavka 2. točke (a) Direktive 2006/112/EZ, informacije iz članka 21. stavka 2.b točaka (a) i (h) ove Uredbe;
 - (c) u pogledu poreznih obveznika koji se ne pridržavaju pravila predviđenih člankom 284.b Direktive 2006/112/EZ, činjenicu o tome nepridržavanju i informacije iz članka 21. stavka 2.b točke (a) ove Uredbe.
2. Komisija provedbenim aktima donosi tehničke pojedinosti, uključujući zajedničku elektroničku poruku kojom se informacije iz stavka 1. ovog članka trebaju podnijeti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”

Članak 37.b

1. Država članica kojoj je porezni obveznik dostavio prethodnu obavijest ili naknadno ažuriranje u skladu s člankom 284. stavcima 3. ili 4. Direktive 2006/112/EZ, prije identifikacije poreznog obveznika ili potvrđivanja individualnog identifikacijskog broja poreznom obvezniku, na temelju ukupnih vrijednosti isporuka koje je prijavio porezni obveznik, izračunava da prag godišnjeg prometa u Uniji iz članka 284. stavka 2. točke (a) Direktive nije prekoračen tijekom tekuće ili prethodne kalendarske godine.
2. Država članica koja odobrava izuzeće u roku od 15 radnih dana nakon primitka informacija iz članka 37.a stavka 1. točke (a) elektroničkim putem potvrđuje nadležnim tijelima države članice u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan, na temelju ukupnih vrijednosti isporuka koje je prijavio porezni obveznik, da u tekućoj kalendarskoj godini nije prekoračen prag godišnjeg prometa iz članka 284. stavka 2. točke (b) Direktive 2006/112/EZ i da su ispunjeni uvjeti iz članka 288.a stavka 1.
3. Država članica koja odobrava izuzeće bez odgode elektroničkim putem obavješćuje nadležna tijela države članice u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan o datumu na koji je porezni obveznik prestao ispunjavati uvjete za izuzeće na temelju članka 288.a stavka 1. Direktive 2006/112/EZ.
4. Tehničke pojedinosti, uključujući zajedničku elektroničku poruku, o obavijestima iz stavaka 2. i 3. utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 58. stavkom 2. ove Uredbe.

Članak 3.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 1. ove Direktive najkasnije do 31. prosinca 2024.

One Komisiji bez odgode dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2025.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi članak 1. ove Direktive.
3. Članak 2. ove Direktive primjenjuje se od 1. siječnja 2025.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik